

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii	Comunicare și relații publice

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în sistemul mass-media				
Anul de studiu	II	Semestrul	3	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categorია formativă a disciplinei DF - fundamentală, DS - de specializare, DC – complementară				DF
	Categorია de opționalitate a disciplinei: DOB – obligatorie, DOP – opțională, DFA - facultativă				DOB

3. Timpul total estimat (ore alocate activităților didactice)

I a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	1	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	
I b) Totalul de ore pe semestru din planul de învățământ	42	Curs	28	Seminar	14	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	

Distribuția fondului de timp pe semestru	ore
II.a) Studiu individual	81
II.b) Tutoriat (pentru ID)	-
III. Examinări	2
IV. Alte activități (precizați):	-

Total ore studiu individual (II.a+II.b+III)	83
Total ore pe semestru (I.b+II.a+II.b+III+IV)	125
Numărul de credite	5

4. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale/generale	CP2 Elaborează strategia mediatică; CP3 Utilizează diferite canale de comunicare CP6 Dezvoltă strategii de comunicare CP8 Stabilește relații cu media
Competențe transversale	CT3 Lucrează în echipe

5. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Aptitudini	Responsabilitate și autonomie
C.2.1. Identifică principalele teorii, modele și elemente ale comunicării directe și mediate tehnologic, în contextul comunicării de masă și comunicării mediate de computer; C.2.2. Identifică concepte referitoare la public și audiența mass-media, metode de măsurare, precum și indicatori de audiență specifici canalului tehnologic de comunicare mediatică; C.2.3. Identifică structurile de proprietate, mecanismele de control, modele de producție și distribuție specifice sistemelor mass media;	A.2.3. Adaptează mesajele la diverse situații și categorii sau segmente de public în contextul comunicării profesionale.	R.2.1. Evaluează caracteristicile reprezentării în mass-media și platformele digitale a unei teme, unei persoane, unui grup sau unei categorii sociale; R.2.2. Utilizează modelele de comunicare, teorii media și indicatori de audiență pentru a proiecta, adapta sau evalua planuri media; R.2.3. Analizează critic pluralitatea de interpretări date și de opinii formulate în contextul reprezentării media a subiectelor și evenimentelor curente

6. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	Expunerea principalelor teorii, modele și practici privind sistemele mass-media din punct de vedere diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor mess-media scrise și audio-vizuale în societatea contemporană.
-----------------------------------	--

7. Conținutul predării și învățării

Curs	Nr. ore	Metode de predare	Observații
1. Mass-media: definiții, geneză, evoluție, rol, influență și consecințe în societatea con-temporană.	2		
2. Specificul informației în mass-media. Comunicarea mediatică – comunicare de masă. Modele ale comunicării. Structura, rolul, funcțiile și evoluția sistemelor mediatice. Realizarea mesajului în mass-media.	2		
3. Cele trei sisteme mediatice fundamentale: a) <i>Presa scrisă</i> (cotidiene, periodice, publicații ocazionale etc.); b) <i>Radiodifuziunea</i> (presa vorbită: informație audio programată / informație în direct); c) <i>Televiziunea</i> (presa audio-vizuală: informație programată / informație în direct).	2	– Prelegeri pe baza suportului de curs și a bibliografiei aferente;	
4. Criterii de sistematizare a mijloacelor de comunicare în masă: a) Criteriul tehnic (bazat pe sisteme <i>hard</i>): emiter, canale fizice, distribuție etc.; b) Criteriul infor-mațional (bazat pe sisteme <i>soft</i>); informațiile structurate ca mesaj; c) Criteriul social (sistemul mental de receptare-interpretare): contact senzorial-emoțional-intelectiv la nivel individual);	2	– Expuneri libere cu analize pe material tipărit și audio-vizual	
5. Sistemele mediatice ca genuri de presă (I): <i>Presa scrisă și mesajul jurnalistic</i> . Mijloace de documentare-informare. Informația, știrea, reportajul, editorialul (arti-colul de fond). Interviu în presă. Reportajul-anchetă și cronică de gen (politică, artistică, de spectacol, cronică mondenă etc.). Stilul publicistic.	2		
6. Sistemele mediatice ca genuri de presă (II): <i>Jurnalismul radiofonic</i> – specific, audi-ență, rol și efecte comunicaționale. Fonogenia și stilul radiofonic. Știrea, relatarea, reportajul, ancheta și interviul în radiofonie. Structura și proprietățile unei emisiuni radiofonice; Informația directă și indirectă. Cuvîntul și sugerarea imaginii denotativ-conotative în presa vorbită. Segmente online și preînregistrate. Emisiunile de actualități. Jurnalul de actualități – concepere, realizare, structură și trăsături spe-cifice.	2		
7. Sistemele mediatice ca genuri de presă (III): <i>Presa audio-vizuală. (iv)</i> . Specificul informației în emisiunile tv. Lectură, oralitate și stil colocvial în televiziune. Ra-portul dintre cuvînt și imagine; dubla ipostază a textului: text vorbit în <i>off</i> și text inscripționat. Diegează și nondiegează în imaginea televizuală. Fotogenia în tv. Genuri ale presei televizuale.	2		
8. Informație și comunicare în mass-media. Definiții ale informației; specificul infor-mației mediatice; suporturi ale informației. Aspectele conceptului de informație: a) <i>semantic</i> (intențional și efectiv realizat); b) <i>sintactic</i> (succesiune discursivă); c) <i>pragmatic</i> (efect atitudinal-comportamental). Generare, transmitere și utilizare a informației în mass-media. Mesajul: “informație dotată cu sens”; calitățile și pro-prietățile mesajului; stilul publicistic ca stil specializat. Scheme comunicaționale în mass-media bazate pe elementele: emiten, mesaj, cod, canal (contact), context și destinatar;	2		
9. Funcțiile mediatice într-un sistem democratic (funcții cognitive și pragmatice): a) funcția informativă; b) funcția interpretativă; c) funcția expresivă; d) funcția critic-evaluativă. Acțiuni și consecințe ale funcțiilor mediatice asupra publicului.	2		
10. Presa scrisă; apariție, dezvoltare, roluri și influențe socio-dinamice. Apariția jurna-lismului și evoluția sa; concentrarea și centralizarea presei. Diversificarea și specia-lizarea presei; ziarele, periodicele (revistele) și publicațiile atipice și ocazionale;	2		
11. Genuri și specii ale presei scrise: a) presa profesională; b) presa cu "public singular"; c) presa elitelor; d) presa pentru publicul feminin; e) presa pentru copii și adolescenți; f) presa de evaziune și mondenități; g) presa militantă; h) presa literară și artistică; i) presa de informație specializată; j) presa de radio și televiziune; k) presa de prozelitism; l) presa de popularizare științifică; m) magazinele ilustrate; n) presa politică și doctrinară; o) presa de informare generală, de opinii și comentarii.	2		
Presa națională, provincială și internațională; presa oficială și oficioasă; conceptul de presă independentă.	2		
12. Noțiuni practice de jurnalistică. Atributele jurnalismului: Informația în presa scrisă: informație de suprafață și de adîncime; informație oficială și neoficială; sursele informaționale: textuale, experimentale și dialogale. Obiective: culegerea-selectarea, redactarea-prelucrarea și difuzarea (tipărirea) informațiilor sub formă			

de text și imagine. Atribute: actualitatea, generalitatea, veridicitatea, periodicitatea și caracterul operațional. Construcția informației scrise; metode practice de structurare a textului de presă.			
13. Presa vorbită (jurnalismul radiofonic). Mijloace tehnice de comunicare audio; apariție, evoluție istorică, performanțe și funcționalitate; globalizarea tehnicilor de informare audio masificată în timp și spațiu. Informația în radiodifuziune: specific, audiență, rol și efecte comunicaționale; fonogenia și stilul radiofonic. Structura și proprietățile unei emisiuni radiofonice; informația directă și indirectă; cuvântul și sugerarea imaginii verbale denotativ-conotative. Știrea, relatarea, reportajul, ancheta, dezbateră publică și interviul în radiofonie; Emisiunile de actualități; radio-jurnalul – concepere, realizare, structură și trăsături specifice; segmente online și preînregistrate; particularități tehnice și consecințe psiho-sociale ale prezentării informației pe post.	2		
14. Presa audio-vizuală (televiziunea). Televiziunea – mediu de sinteză; apariție, dezvoltare tehnică și funcții sociale; raportul dintre cinematograf și televiziune. Specificul informațiilor în tv; raportul dintre textul scris, lectură și prezentare liberă în emisiunile tv; mesaj scris și mesaj vorbit; oralitate și stil colocvial în televiziune. Raportul dintre <i>cuvânt</i> și <i>imagine</i> ; tripla ipostază a textului: a) text vorbit în direct; b) text vorbit <i>off</i> ; c) text inscripționat în imagine directă. Realizatorul de televiziune și competența telegenică a prezentatorului; Emisiunile tv: concepere, structură, programare, difuzare; raportul dintre prezentare directă și rulare indirectă. Genuri de presă audio-vizuală: știrea expozitiv-verbală, relatarea textual-imagistică, masa rotundă, interviul, reportajul tv, filmul documentar; jurnalul de actualități – gen de sinteză a informațiilor cotidiene. Spectacolul de televiziune – gen specific audio-vizual. Rolul informațional, distractiv, preventiv și formativ-educativ al televiziunilor publice.	2		
Bibliografie minimală recomandată			
<ul style="list-style-type: none"> BURKE, Peter, BRIGGS, Asa, Mass-media. O istorie socială. De la Gutenberg la Internet, Polirom, 2005 COMAN, M. (coord.), Manual de jurnalism. Tehnici fundamentale de redactare, (vol.1-2), Polirom, Iași, 1998-2001. COMAN, M., Introducere în sistemul mass-media, Polirom, Iași, 1999. CORJAN, I. C., Mass-media și publicitate, Editura Universității Suceava, 2004 DOBRESCU, P.; BÂRGĂOANU, Alina, Mass-media și societatea (ed. a II-a), Comunicare.ro, București, 2003. DOMINICK, Joseph, Ipotezele comunicării de masă. Media în era digitală, Comunicare.ro, București, 2000. PETCU, Marian, Tipologia presei românești, Institutul European, Iași, 2000. ROȘCA, Luminița, Producția textului jurnalistic, Polirom, Iași, 2004. POP, Doru, Mass-media și democrația, Polirom, 2006. ZELIZER, Barbie, Despre jurnalism la modul serios. Știrile din perspectivă academică, Polirom, 2007. 			

Aplicații (seminar / laborator / lucrări practice / proiect)	Nr. ore	Metode de predare	Observații
1. Mass-media: definiții, geneză, evoluție, rol, influență și consecințe.	2	– Dezbateră dirijată, studiul de caz, jocul de rol, hărți conceptuale, analiza de conținut	
2. Specificul informației în mass-media. Comunicarea mediatică..	2		
3. Criterii de sistematizare a mijloacelor de comunicare în masă.	2		
4. Jurnalismul radiofonic – specific, audiență, rol și efecte comunicaționale.	2		
5. Presa audio-vizuală. (tv). Specificul informației în emisiunile tv.	2		
6. Presa scrisă tipărită și electronică.	2		
7. Funcțiile mediatice într-un sistem democratic.	2		
Bibliografie minimală recomandată			
<ul style="list-style-type: none">• BURKE, Peter, BRIGGS, Asa, Mass-media. O istorie sociala. De la Gutenberg la Internet, Polirom, 2005• COMAN, M. (coord.), Manual de jurnalism. Tehnici fundamentale de redactare, (vol.1-2), Polirom, Iași, 1998-2001.• COMAN, M., Introducere în sistemul mass-media, Polirom, Iași, 1999.• CORJAN, I. C., Mass-media și publicitate, Editura Universității Suceava, 2004• DOBRESCU, P.; BÂRGĂOANU, Alina, Mass-media și societatea (ed. a II-a), Comunicare.ro, București, 2003.• DOMINICK, Joseph, Ipotezele comunicării de masă. Media în era digitală, Comunicare.ro, București, 2000.• PETCU, Marian, Tipologia presei românești, Institutul European, Iași, 2000.• ROȘCA, Luminița, Producția textului jurnalistic, Polirom, Iași, 2004.• POP, Doru, Mass-media și democrația, Polirom, 2006.• ZELIZER, Barbie, Despre jurnalism la modul serios. Știrile din perspectivă academică, Polirom. 2007.			

8. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	– Cantitatea și calitatea cunoștințelor acumulate și performanța științifică a acestora.	– Examen scris urmat de verificare orală a gradului de	50 %

	– Coerența, claritatea și precizia expunerii ideilor în discurs.	îndeplinire a cerințelor din lucrarea scrisă;	
Seminar	– Capacitatea de a reține și comunica cunoștințe esențiale, de a face conexiuni interdisciplinare cu punerea în practică a cunoștințelor dobândite.	Evaluare pe parcurs: – Prezentare proiect individual – Observarea curentă a participării interactive a studenților și notare pe parcurs	50 %
Laborator/ Lucrări practice			
Proiect			

Fișa disciplinei include, dacă este cazul, elemente adaptate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul și gradul acestora.

Data completării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de curs	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de aplicație
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT	Asistent drd. specialist extern Andreea NISTOR

Data avizării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura responsabilului de program
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT

Data avizării în departament	Grad didactic, nume, prenume, semnătura directorului de departament
23.09.2025	Prof. univ. dr. Claudia COSTIN

Data aprobării în consiliul facultății	Grad didactic, nume, prenume, semnătura decanului
26.09.2025	Prof. univ. dr. Daniela-Viorica PETROȘEL